

VII.
 H
 Respondere obsecro absq[ue] con-
 tentione et loquent[ur] id quod iustum est
 iudicare et non inueniet[ur] in lingua mea
 iniquitatem nec in faucibus meis stulti-
 cia pronabitur. Multa est uita hominis
 sup[er] terram et sicut dies mercenarij dies
 n[ost]ri. Sicut seruus desiderat umbram
 et sicut mercennarius strolatur sine op[er]e
 ut sic et ego habui mentes uacuos et no-
 tes laboriosas enumerari michi. Sicut
 uero dico quando confusum sum. Et rur-
 sum exspectabo uespam et replebor dolo-
 rib[us] usq[ue] ad tenebras. Induta e[st] caro mea
 putredine et sudorib[us] pulueris. Cuius mea
 aruit et contracta e[st]. Dies mei uelocius
 transierunt quam a grente tela succidit
 et consumpta sunt absq[ue] ulla spe. Venio
 quia uentus e[st] uita mea et non reuertur[us]
 oculus meus ut uideat bona nec aspiciat me-
 ritas hominum. Oculi tui in me et non substi-
 stam. Sicut consumit nubes et praesent sic
 qui descendit ad inferos non ascendet nec
 reuertetur ultra in domum suam neq[ue] cog-
 noscet eum amplius locus eius. Quia propter
 et ego non parcam ori meo. Loquar in tri-
 bulatione spei meae contabulabor cum ama-
 ritudine anime meae. Nunquid mare sit
 ego aut ceasus quia circumdeditis me car-
 cere. Si dixerit consolabitur me lectus meus
 et reuelabor loquent[ur] mecum in strata meo-
 rum terribis me pro tempore et pro uisionibus homo-
 re concitatis. Quamobrem elegit suspendium
 anima mea et mare ossa mea. Despau-
 nequaquam ultra iam uiam. **P**arce
 in d[omi]ne nichil enim sunt dies mei. Quid
 e[st] homo quia magnificas eum aut quid
 apponit erga eum cor tuum. Visitas eum
 diluualo et subterphas illum. Visque quo
 non pareis michi nec dimittis me ut glu-
 tiam saluam meam. Peccavi. Quid facia-

tibi o cultos hominum. Quare posuisti me
 contrarium tibi et factus sum michi nec
 ipsi grauis. Cur non collis peccatum meum
 et quare non auferis iniquitatem meam.
 Ecce nunc in puluere dormiam et simane
 me quiescit non substans. **R**espondent
 autem baldad filius dyre. Siquis loque-
 rit talia et sp[iritus] multiplex sermonis oris
 tui. Nunquid d[omi]s supplantat iudicium
 et omnip[otens] subuertit quod iustum e[st]. Etiam
 si filij tui peccauerunt ei et dimisit eos
 in manu iniquitatis sue tu tamen si diluclo
 consurrexeris ad d[omi]n[u]m et omni potente fueris
 deprecatur. Si mundus et rectus inueneris
 statim euigilabit ad te. Et peccatum reddeat
 habitaculum iusticie tue in tantum ut porta
 tua fuerint parua et nouissima tua mul-
 tiplicentur nimis. Interroga eum genera-
 tionem istam et diligenter inuestiga-
 patrum memoriam. Heterum quippe sumi
 et ignoramus qui sicut umbra dies n[ost]ri sunt
 sup[er] terram et ipsi docebunt te loquent[ur]
 et de corde suo proferent eloquia. Nunquid
 uirescere potest scirpus absq[ue] humore aut
 crescit caretum sine aqua. Cum adhuc sit
 in flore nec carpatur manu ante omnes
 herbas arestet. Sic uix omnium q[ui] obuiant
 ante d[omi]n[u]m et spes hypocrite probit. Non et pla-
 cebit uerborum sua et sicut tela aranearum
 fiducia eius. Inuertur sup[er] domum suam et
 non stabit. Fulcet eam et non consurget.
 Humens uideatur anteq[ua]m ueniat sol et in
 ortu suo germen eius egrediet[ur]. Sup[er] acruum
 penarum radices eius densabuntur et in
 lapides commorabuntur. Si absorbuerit eum
 de loto suo negabit eum et dicit non nouit
 te. Hec est enim lactea uix eius ut rursus
 de terra alij germinent. D[omi]s non p[ro]iciet sim-
 plicem nec porriget manum maligni do-
 net impleatur r[ati]o os tuum et labia tua

VIII. R

XVI.

Herboni simi

Herboni simi

